

РЕШЕНИЕ

№ 839

гр. Шумен, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XIII-И СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калин Г. Колешански

при участието на секретаря Надежда Т. Йорданова
като разгледа докладваното от Калин Г. Колешански Гражданско дело № 20223630101732 по описа за 2022 година

Предявени искове, с правно основание чл. 187, ал. 5, т. 2, във вр. с ал. 6 от ЗМВР и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Искова молба от пълномощник на Я. М. В., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, срещу ***, с адрес – ***, с посочено правно основание чл. 178, 187 от ЗМВР и чл. 86 ЗЗД, и цена от 399 лева главница и 30 лева лихви.

Ищецът сочи, че се намирал в служебно правоотношение с ответника. За периода 01.12.2019г. – 10.07.2020г., бил положил извънреден труд от 57 часа, който не му бил заплатен. Разликата между отчетения и заплатен от работодателя и посочения произтичала от неприлагане по аналогия на разпоредби от Наредба за структурата и организацията на работната заплата, които липсвали в Наредби на МВР, уреждащи изчисляването на нощния и извънредния труд, във ведомството. Иска осъждане на ответника да му заплати сумата от 399 лева възнаграждение за извънреден труд и 30 лева лихва за забава, за периода от 25.01.2020г., до подаване на исковата молба /08.08.2022г./ и законна лихва от тогава до окончателното плащане, както и разносните в производството.

В срока за отговор на исковата молба, ответникът, редовно уведомен,

подават отговор. Счита исковете неоснователни, иска отхвърлянето им и присъждане на разноски. Твърди, че ищецът, не е полагал извънреден труд, който не е заплатен. Няма основание за прилагане по аналогия на посочените в исковата молба разпоредби, от наредба издадена по КТ, нямащи нищо общо със статута на ищеца, като държавен служител.

В открито съдебно заседание страните, редовно призовани, чрез представители, поддържат заявеното в исковата молба и отговора, като е допуснато изменение на исковете, чрез намаляване и увеличаване размера им, от 399 лева на 210,26 лева, главния и от 30 лева на 47,69 лева акцесорния, като е прекратено производството по главния иск, за сумата от 188,74 лева, поради оттегляне на иска, в тази му част.

Така предявените искове са **допустими**, разгледани по същество са **основателен**, по следните съображения :

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установи следното от фактическа страна:

Няма спор между страните, а и от представените неоспорени писмени доказателства се установява, че между тях, е съществувало служебно правоотношение, за посоченият в исковата молба период /01.12.2019г. – 10.07.2020г./, като ищецът изпълнявал длъжността „командир на отделение“, в група „Охранителна полиция“ на ***, при ***. Работил на 12 часови смени, при сумирано изчисляване на работното време и е полагал нощен труд, за което получавал допълнително възнаграждение по чл. 179, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗМВР. То, за исковия период било регламентирано в размер на 0,25 лева за отработен час, в Заповед № 8121з-1429 от 23.11.2017 г. относно определяне размерите на допълнителните възнаграждения за полагане на труд през нощта между 22,00 ч. и 06,00 ч., за полагане на труд на официални празници и за времето на разположение, условията и реда за тяхното изплащане на държавните служители в Министерството на вътрешните работи(отм. ДВ, бр. 13 от 14.02.2020 г., в сила от 1.02.2020 г.). За същия период, организацията и разпределянето на работното време, неговото отчитане, компенсирането на работата извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките за държавните служители в МВР се уреждал от Наредба № 8121з-776 от 29 юли 2016г.(обн., ДВ, бр. 60 от 02.08.2016 г., в сила от 02.08.2016 г., отм., бр. 3 от 10.01.2020 г., в сила от 10.01.2020 г., Решение №

16766 на ВАС на РБ - бр. 4 от 14.01.2020 г.) и Наредба № 81213-36 от 07.01.202г.. В тях липсва разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от Наредба № 81213-407 от 11.08.2014 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, според която, при сумирано отчитане на отработеното време общия брой часове положен труд, между 22,00 и 6,00ч., за отчетния период се умножава по 0,143, а полученото число се сумира, с общия брой отработени часове, за отчетния период. Аналогична е разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НСОПЗ – „При сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място“. За исковия период ЗМВР, не определя продължителност на работното време през нощта – чл. 187, ал. 1, а настоящата е 8 часа, за разлика от определената продължителност в КТ от 7 часа – чл. 140, ал. 1.

Превръщането на нощните часове в дневни, при сумирано изчисляване на работното време, с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното работно време към нормалната продължителност на работното време през нощта е въведена в ЗМВР, след исковия период – ДВ, бр. 60/2020г..

Заключението на ССЕ посочва, че ищецът, за процесния период е положил 194 нощни часа труд, като при преобразуването му в дневен, използвайки коефициент 1,43, общия брой за целия период е 222 часа, което води до 24 часа извънреден труд, общо за отчетните периоди на исковия и му се дължи сумата от 210,26 лева възнаграждение, за него, със сумата от 47,69 лева лихва за забава, за периода от 25.01.2020г. до предявяване на иска – 08.08.2022г..

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи :

Уважаването на иск за заплащане на извънреден труд предполага установяване по делото на положен такъв, неговата продължителност и размера на следващото се възнаграждение. Според определението на чл. 143

от КТ, извънреден е трудът, който се полага извън установеното работно време. Съгласно действащата през процесния период норма на чл. 187 от ЗМВР, нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица. Работното време се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8-, 12- или 24-часови смени – сумирано за тримесечен период. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 6,00ч., като работните часове, не следва да надвишават средно 8 часа, за всеки 24-часов период. Работата извън редовното работно време до 280 часа годишно се компенсира с възнаграждение за извънреден труд, за отработени, до 70 часа на тримесечен период – за служителите, работещи на смени, чрез заплащане, с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение. И законовите норми и тези от действащия под законов нормативен акт, не определят продължителност на работното време, през нощта, а само предвиждат възможност да се полага нощен труд, определяйки максималната му възможна продължителност на 8 часа за всеки 24 часов период – 187, ал. 3 от ЗМВР и чл. 3 от Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016г.. Според чл. 188, ал. 2 от ЗМВР, държавните служители, полагащи труд, за времето между 22.00ч. и 06.00ч., се ползват със специална закрила по КТ, която не включва само нормите на чл. 147 КТ.

При липса на определена продължителност на работното време, през нощта, за процесния период, за държавните служители в МВР, няма пречка, при отчитането на положения от тях такъв, да се прилагат норми уреждащи полагането му, от работниците и служителите работещи, по трудово правоотношение, за които има определена продължителност от 7 часа, чрез превръщането му, с посочения коефициент от нормата на чл. 9, ал. 2 от НСОПЗ. Вярно е, че ЗМВР е специален закон уреждащ статута, включително и възнагражденията на служителите в Министерството, а споменатата Наредба е издадена за прилагане разпоредби на КТ – чл. 244, т. 2 и чл. 261, но неприлагането и по отношение държавните служители в МВР, би ги поставило, в по неблагоприятно положение, спрямо работещите по трудово правоотношение, каквато целта на специалния закон, не може да е, и затова разпоредбата на чл. 46, ал. 2 от ЗНА, не се явява пречка за подобно приложение. То, на правилото, на чл. 9, ал. 2 от НСОПЗ, не се изключва, нито от заплащането на допълнително възнаграждение за полагане труд през

нощта, особено в размера му от 0,25 лева на час, нито от Решение от 24.02.2022 г. по дело С- 262/2020 г. на Съда на Европейския съюз. При празнота в специалния закон, по отношение продължителността на работното време през нощта, може да се приложи общото правило на чл. 140, ал. 1 КТ, според което нормалната му продължителност, при 5-дневна работна седмица е до 7 часа. Така отношението между нормалната продължителност на дневното работно време /8 часа/ и нормалната продължителност на нощното работно време /7 часа/, е 1.143, коефициента, с който следва да се преизчислят часовете положен нощен труд от ищеца, за определяне количеството положен извънреден труд, за отчетните периоди на процесния.

Поради изложеното исковете следва да се уважат, в предявените размери.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да заплати по сметка на ШРС, сумата от 300 лева, представляваща държавна такса по исковете, в размер на 100 лева и разноски за възнаграждение за вещо лице, в размер на 200 лева.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 400 лева разноски в производството.

На основание 243, ал. 2 от ГПК, искането на ищеца за допускане предварително изпълнение на решението, следва да се отхвърли като неоснователно.

Водим от горното и на посочените основания, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ***, с адрес – ***, да заплати на Я. М. В., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, на основание чл. 187, ал. 5, т. 2, във вр. с ал. 6 от ЗМВР и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 210,26 лева възнаграждение за извънреден труд, в периода 01.12.2019г. – 10.07.2020г., сумата от 47,69 лева лихва за забава за периода 25.01.2020г. – 08.08.2022г., в едно със законната лихва върху сумата от 210,26 лева, считано от 08.08.2022г., до окончателното плащане.

ОСЪЖДА ***, с адрес – ***, да заплати по сметка на Районен съд – гр. Шумен, сумата от 300 лева, представляваща държавна такса и разноски, по

уважените искиове.

ОСЪЖДА ***, с адрес – ***, да заплати на Я. М. В., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, сумата от 400 лева разноски в производството.

ОТХВЪРЛЯ искането на Я. М. В., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, за допускане предварително изпълнение на решението, в частта му за присъденото възнаграждение за работа, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване, пред Окръжен съд – Шумен в двуседмичен срок, от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____